

Bedrijfseconomie in Balans, 8^e druk, vwo

Hoofdstuk 28 Inkoopprijs verkopen, materialen en grondstoffen

Samenvatting d.d. 19-12-2019

28.1 Fifo

Volgens de *wetgeving* van de externe verslaggeving mag je voorraden alleen maar waarderen tegen de *historische uitgaafprijs*. Dit is de werkelijk betaalde prijs. Dus ook je brutowinst moet worden bepaald op basis van deze uitgaafprijs. Vooral bij grote partijen dezelfde producten kan het soms erg bewerkelijk zijn de werkelijk betaalde prijs van één zo'n artikel uit die partij te bepalen.

Daarom mag je administratie hulpsystemen gebruiken die dat vereenvoudigen. Wel moet op het *balansmoment* alles te herleiden zijn tot werkelijk betaalde prijzen. Deze administratieve hulpjes zijn de *registratiegrondslagen*. In dit hoofdstuk komen er drie aan de orde: fifo, lifo en vaste verrekenprijs.

Bij het *fifo-systeem* (first in, first out) boeken we de goederen bij verkoop af tegen de prijs van de *langst aanwezige partij*. Daaruit volgt dat op het *balansmoment* de voorraad administratief meestal bestaat uit de *meest recente partijen*.

28.2 Lifo

Het *lifo-systeem* (last in, first out) neemt als inkoopwaarde van de verkopen de inkoopprijs van de *laatst ingekochte goederen*. Daaruit volgt dat op het *balansmoment* de voorraad administratief meestal bestaat uit *oudere partijen*.

28.3 Vaste verrekenprijs (vvp)

De *vaste verrekenprijs* is een schatting van de *gemiddelde inkoopprijs* (inclusief de *geschatte inkoopkosten*) voor een komende periode. Het *nadeel van de vvp* is dat tussen twee balansmomenten *niet* de werkelijke waarde (volgens de wettelijke criteria) van de voorraad bekend is. En datzelfde geldt ook voor de inkoopprijs van de verkopen. Het zijn schattingen en deze kunnen behoorlijk van de werkelijkheid afwijken. Daarnaast moet op het balansmoment de voorraad en inkoopwaarde verkopen *alsnog* worden omgerekend naar de toegestane wettelijke *werkelijk betaalde prijs* (per artikel, of fifo/lifo). Toepassing van de vvp is dan ook wat bewerkelijk.

28.4 Materialen en grondstoffen

Grondstoffen zie je terug in een eindproduct en *hulpstoffen* (die nodig zijn om de productie mogelijk te maken) zie je niet terug in het eindproduct.

Afval is een onvermijdbaar verlies aan grondstoffen dat bij de productie ontstaat. Het *brutoverbruik* is de hoeveelheid grondstoffen waarmee we beginnen en het *nettoverbruik* is de hoeveelheid grondstoffen die in het eindproduct terechtkomt. Het verschil is de afval. *Afval zonder waarde* heeft geen verkoopwaarde en we kunnen de afval ook niet opnieuw gebruiken om producten daar mee te maken. Bij *afval met waarde* kunnen we de grondstofafval hergebruiken of verkopen.